

КЛЕТВАТА НА ХАЙДУТИТЕ

Другото важно действие при изграждането на хайдушката дружина, което също наподобява ритуален акт е „даването“ на клетва. Във всички текстове, в които става дума за събиране на хайдути в дружина тя е задължителна, както е изборът на войвода. Често двата мотива са компоненти на един сюжет в съответната последователност. В песните от Сливенско се очертават три типа клетви заради идейното им съдържание.²⁵

Единият тип клетва е за вярност в дружината. Клетва, която „регламентира“ взаимоотношенията и утвърждава основните принципи на живот на мъжкия колектив. Съдържанието ѝ се състои в това, че хайдутите се кълнат да не изоставят свой другар, изпаднал в беда и по-конкретно, „който са болен разболея“. В тези текстове от една страна е обозначена клетвата като необходимост за утвърждаването на хайдушката дружина, а от друга, тази клетва „подготвя“ развитието на сюжета, в който централен персонаж е войводата, чието болестно състояние може да се разглежда като състояние на временна смърт. А обозначените срокове, през които трябва да го носят хайдутите, съответстващи на предродилния деветмесечен и следродилния тригодишен период, иносказателно говорят за предстоящо прераждане в нова същност. На този низ от действия - от клетвата, болестта - вероятната временна /посветителна/ смърт, носенето на болния войвода в конкретно очертани периоди, рамкиращи раждане; движение от горе /хайдушкото пространство/ към долу - пространството на „Карнобашката кория“, за която може да се предположи, че поема функции на място, където ще се извърши посвещението²⁶ или поне е част от това пространство; оставянето на болния сам там; намирането му от сестра му, която вече не е жътварка, а чрез хайдушкото